

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי ב באייר תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - ס

1. ר' יוחנן - שיטה שלישית בקידושין מעכשיו ולאחר זמן ובא אחר וקדשה: אפילו מאה תופסין בה. מה הטעם? כמו המסודר לבינים שמשאיר ריוח לשורה שמעליה, כך כאן כל אחד מצא מקום זמן פנוי לקדושין ותפסו כולן לאוסרה.
2. שנינו בגיטין: מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת. כיצד מתיישב עם האמוראים החולקים ב'מעכשיו'?
 - א. לרב - זו ראייה כמותו.
 - ב. לשמואל - משנה זו היא כרבנן המסתפקים אם כוונתו לתנאי או לחזרה, [והוא סובר כרבי].
 - ג. לר' יוחנן - קשה הרי כל גט שמשאיר בו אינו כלום ואם כן יוכל לייבמה.
 - א. רבא תירץ - גט להוציא ומיתה להוציא, מה ששייר גט גמרתו מיתה.
 - דחה אבוי - אינו דומה, הרי הגט מוציאה מרשות יבם, ומיתה מכנסה, וא"כ אינה יכולה לגמור.
 - ב. אבוי - שם הטעם גזירה משום 'מהיום אם מתי' - הרי זה גט' ואם יתירוה אז זו גרושת אחיו באיסור כרת.
3. משנה - האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת... אלו אופנים שנינו?
 - א. שאתן לך 200 זוז - הרי זו מקודשת, והוא יתן. [ונתחדש שלא אומרים שאינו תנאי ואמר כן רק כדי לזרז].
 - ב. שאתן לך מכאן ועד 30 יום, נתן לה בתוך 30 - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת.
 - ג. שיש לי 200 זוז - הרי זו מקודשת, אם יש לו, [אמנם בברייתא מובא שאף אם אין עדים, חוששים שמא יש לו והיא בקידושי ספק].
 - ד. שאראך מאתים זוז - הרי זו מקודשת, ויראה לה, ואם הראה על השלחן - אינה מקודשת, כיון שכוונתה שיראה לה דווקא משלו. ונתחדש שאף אם מעות אלו ניתנו לו כדי שיעשה בהם עיסקה, אינה מקודשת.
4. בדין הראשון של המשנה - מתי חלים הקידושין?
 - א. רב הונא - כשיתן יתקיים התנאי ונמצאת מוקדשת למפרע.
 - ב. רב יהודה - רק כשיתן יחולו הקידושין מכאן ולהבא. ונפק"מ ביניהם באופן שקודם שנתן פשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר. וכן מצינו שנחלקו בגיטין: בעניין - האומר לאשה הרי זה גיטך על מנת שתתני לי 200 זוז - הרי זו מגורשת, ונפק"מ כשנתקרה הגט או נאבד לפני שנתנה את הכסף. [והגמרא מבארת צריכותא מדוע הוצרכו לחלוק בשניהם: בגירושין מרחקה, ובקידושין מתביישת לתובעו].
5. מנין הקשו על שיטת רב יהודה?
 - א. הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי 200 זוז, אע"פ שנתקרה הגט או שאבד - הרי זו מגורשת, לאחר לא תנשא עד שתתן.
 - ב. הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי 200 זוז ומת, נתנה - אין זקוקה ליבם, לא נתנה - זקוקה ליבם. רשב"ג אומר: נותנת לאחיו או לאביו או לאחד מן הקרובים, ונחלקו רק האם לי זה כולל ליורשי אבל משמע שלכו"ע נחשב תנאי. יענה רב יהודה שהברייתא כרבי הסובר כל האומר על מנת כאומר מעכשיו ואני סובר כרבנן החולקים. יש אומרים - שכולם מודים באומר על מנת שנחשב כאומר מעכשיו, ונחלקו רק ב'מהיום ולאחר מיתה'. [ולרב יהודה אף שנחלקו בעל מנת, הובאה מחלוקתם דווקא במהיום ולאחר מיתה, להודיעך כוחו דהיתרא של רבי שהגט חל].
6. משנה - דינים דומים נתפרשו לגבי קרקע, אלו הם?
 - א. על מנת שיש לי בית כור עפר - הרי זו מקודשת, אם יש לו בודאי [ואם אין ידוע חוששים מספק שיש לו]. [הטעם ששנינו שוב: לגבי זוזים אנשים עשויים להצניע אבל בקרע אם היה לו היו יודעים מזה].
 - ב. על מנת שיש לי במקום פלוני, אם יש לו באותו מקום - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת. [ונתחדש שאינו יכול לומר מה איכפת לך אני אביא את התבואה אף שהיא רחוקה].
 - ג. על מנת שאראך בית כור עפר - הרי זו מקודשת, ויראנה; ואם הראה בבקעה - אינה מקודשת, כיון שנתכוונה לראות משלו. ונתחדש שאף כשלקח קרקע באריסות אינה מקודשת.